

Нушірван на полюванні

Нізамі Гянджеві

Нізамі Гянджеві

Нушірван на полюванні

Перекладач: Василь Мисик

Джерело: 3 книги: Захід і Схід: Переклади/ К.:Дніпро,1990

Полюючи, мисливці Нушірвана

Поволі віддалились від султана.

Один візир зостався біля нього,

Один лише візир — і більш нікого.

Побачив шах село в степу й озерце.

Село — пусте, як триворога серце.

Дві курки там ходило серед шляху,

Так тісно йшли, як стало в серці шаху.

Шах запитав: "Про що вони говорять?

Про що так палко й недоладно спорять?"

На це візир: "О всемогутній шаху!

Скажу про все, хоч, може, й не без страху:

Ті курки дві — то не звичайні птахи,

Що пробують свій голос, то дві свахи;

Вони про шлюб говорять і про віно,

Що завтра треба дати неодмінно.

"Оте сільце нещасне нам даєш ти,

Зубожене, зруйноване до решти?"

А друга каже: "Ти хіба забула,

Які податки шах бере з аула?

Якби не брав він, я була б заможна,

Тоді б тобі й сто тисяч дати можна!"

Почувши байку про пташину долю,
Шах застогнав і охнув, як од болю,

І, прикусивши палець, мовив тихо:
"Це справді гніт, од нього й курям лихо.

Чи й далі я гнобитиму країну,
Не думавши про смерть і домовину?

Чи й далі я чинитиму сваволю?
Глянь сам, що робиш, глянь на бідних долю!

Чи й далі буду я людей гнітити
І безневинну кров щоденно лити?..."